

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Μαΐου 2002

σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών

(2002/413/EK)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η παράκτια ζώνη έχει μεγάλη περιβαλλοντική, οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική και ψυχαγωγική σημασία για την Ευρώπη.
- (2) Η βιοποικιλότητα των παράκτιων ζωνών είναι μοναδική από απόψεως χλωρίδας και πανίδας.
- (3) Το κεφάλαιο 17 του προγράμματος δράσης «21ος αιώνας», που εγκρίθηκε κατά τη διάσκεψη κορυφής των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον και την ανάπτυξη (UNCED) στο Ρίο, τον Ιούνιο του 1992, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη.
- (4) Η έκθεση αξιολόγησης, του 1999, του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος αναφέρει μια συνεχιζόμενη υποβάθμιση των συνθηκών στις παράκτιες ζώνες της Ευρώπης όσον αφορά τόσο τις ίδιες τις ακτές όσο και την ποιότητα των παράκτιων υδάτων.
- (5) Ο κίνδυνος που διατρέχουν οι παράκτιες ζώνες της Κοινότητας έχει αυξηθεί εξαιτίας των κλιματικών μεταβολών, ιδίως της ανόδου της στάθμης της θάλασσας, των αλλαγών της συχνότητας και της έντασης των καταιγίδων, καθώς και της αυξημένης διάβρωσης και πλημμύρας των ακτών.

(6) Η αύξηση του πληθυσμού και η εξέλιξη των οικονομικών δραστηριοτήτων απειλούν όλο και περισσότερο τόσο την περιβαλλοντική όσο και την κοινωνική ισορροπία των παράκτιων ζωνών.

(7) Η μείωση της αλιευτικής δραστηριότητας και της απασχόλησης στον τομέα αυτόν καθιστά ιδιαίτερα ευαίσθητες πολλές περιοχές που εξαρτώνται από την αλιεία.

(8) Οι υφιστάμενες περιφερειακές ανισότητες στην Κοινότητα επηρεάζουν σε διαφορετικό βαθμό τη διαχείριση και τη διατήρηση κάθε παράκτιας ζώνης.

(9) Είναι απαραίτητο να εφαρμόζεται μια περιβαλλοντικά αειφόρος, οικονομικά δίκαιη, κοινωνικά υπεύθυνη και πολιτισμικά ευαίσθητη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, η οποία να διατηρεί την ακεραιότητα αυτού του σημαντικού πόρου και παράλληλα να λαμβάνει υπόψη τις τοπικές παραδοσιακές δραστηριότητες και πρακτικές που δεν απειλούν τις ευαίσθητες περιοχές φυσικών οικοτόπων ούτε το καθεστώς διατήρησης των άγριων ειδών της παράκτιας πανίδας και χλωρίδας.

(10) Η Κοινότητα προωθεί την ολοκληρωμένη διαχείριση σε ευρύτερη κλίμακα μέσω οριζοντίων μέσων. Κατά συνέπεια, οι δραστηριότητες αυτές συμβάλλουν στην ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

(11) Η Επιτροπή τονίζει στις ανακοινώσεις της ⁽⁴⁾ προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ότι η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών απαιτεί στρατηγικές ενέργειες που θα συντονίζονται και θα εναρμονίζονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, κατευθυνόμενες και υποστηριζόμενες από κατάλληλο πλαίσιο σε εθνικό επίπεδο.

(12) Το πρόγραμμα επίδειξης της Επιτροπής για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών ορίζει αρχές για την καλή διαχείριση των παράκτιων ζωνών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 155 της 29.5.2001, σ. 17.

⁽²⁾ ΕΕ C 148 της 18.5.2001, σ. 23.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Ιουλίου 2001 (ΕΕ C 65 Ε της 14.3.2002, σ. 309), κοινή θέση του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ L 58 Ε της 5.3.2002, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Απριλίου 2002. Απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 2002.

⁽⁴⁾ COM(97) 744 και COM(2000) 547.

- (13) Χρειάζεται να εξασφαλισθεί συνεκτική δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η οποία συμπεριλαμβάνει συνεργατική δράση και διαβουλεύσεις με περιφερειακούς ναυτιλιακούς οργανισμούς ή διεθνείς οργανισμούς, όπως ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός, για την αντιμετώπιση των διασυνοριακών προβλημάτων παράκτιας ζώνης.
- (14) Το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 1994, σχετικά με μια κοινοτική στρατηγική ολοκληρωμένης διαχείρισης των παρακτίων ζωνών⁽¹⁾, και το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τη μελλοντική πολιτική σχετικά με την ευρωπαϊκή παράκτια ζώνη⁽²⁾, προσδιορίζουν την αναγκαιότητα εναρμονισμένης ευρωπαϊκής δράσης για την υλοποίηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών.
- (15) Μετά το ψήφισμα του Συμβουλίου της 6ης Μαΐου 1994, η Ευρωπαϊκή Ένωση γνώρισε αύξηση της πίεσης στους παράκτιους πόρους, αύξηση του παράκτιου πληθυσμού, καθώς και αύξηση των υποδομών που βρίσκονται εγγύς και επί των ακτών.
- (16) Η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών περιλαμβάνει πολλούς παράγοντες, μεταξύ των οποίων ο χωροταξικός σχεδιασμός των πόλεων και της υπαίθρου και η χρήση της γης έχουν μόνο δευτερεύουσα σημασία.
- (17) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, που ορίζονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, και με το πρωτόκολλο αριθ. 7 της συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, και λόγω της ποικιλομορφίας των συνθηκών που επικρατούν στις παράκτιες ζώνες και των νομικών και θεσμικών πλαισίων των κρατών μελών, οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα μέσω της καθοδήγησης σε κοινοτικό επίπεδο,

ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Μια στρατηγική προσέγγιση

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη και την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον 2001-2010⁽³⁾ και υιοθετούν μια στρατηγική προσέγγιση της διαχείρισης των παράκτιων ζωνών τους, η οποία βασίζεται:

- στην προστασία του παράκτιου περιβάλλοντος, με βάση την προσέγγιση ανά οικοσύστημα, η οποία διατηρεί την ακεραιότητα και τη λειτουργία του, και στην αειφόρο διαχείριση των φυσικών πόρων τόσο του θαλάσσιου όσο και του χερσαίου στοιχείου της παράκτιας ζώνης·
- στην αναγνώριση της απειλής που συνιστούν οι κλιματικές μεταβολές για τις παράκτιες ζώνες και των κινδύνων που συνεπάγεται η άνοδος της στάθμης των θαλασσών, καθώς και η αυξανόμενη συχνότητα και βιαιότητα των καταιγίδων·
- σε κατάλληλα και οικολογικά υπεύθυνα μέτρα προστασίας των ακτών, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την προστασία παράκτιων οικισμών και της πολιτιστικής κληρονομιάς τους·
- στην παροχή βιώσιμων οικονομικών ευκαιριών και επιλογών απασχόλησης·
- σε ένα λειτουργικό κοινωνικό και πολιτισμικό σύστημα των τοπικών κοινοτήτων·
- στην παροχή κατάλληλων και προσιτών εκτάσεων για το κοινό, τόσο για αναψυχή όσο και για αισθητική απόλαυση·
- προκειμένου για τις απομακρυσμένες παράκτιες κοινότητες, στη διατήρηση ή την προαγωγή της συνοχής τους·
- στη βελτίωση του συντονισμού των δράσεων που αναλαμβάνουν όλες οι ενδιαφερόμενες αρχές τόσο στη θάλασσα όσο και στην ξηρά για τη διαχείριση της αλληλεπίδρασης θάλασσας-ξηράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Αρχές

Κατά τη χάραξη εθνικών στρατηγικών και το σχεδιασμό μέτρων που στηρίζονται στις στρατηγικές αυτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τις αρχές της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών ώστε να εξασφαλίζουν την καλή διαχείριση των παράκτιων ζωνών, λαμβάνοντας υπόψη τις καλές πρακτικές που έχουν εντοπισθεί, μεταξύ άλλων, στο πρόγραμμα επίδειξης της Επιτροπής για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών. Ειδικότερα, η διαχείριση των παράκτιων ζωνών θα πρέπει να βασίζεται:

- σε μια ευρεία σφαιρική προοπτική (θεματική και γεωγραφική), η οποία λαμβάνει υπόψη την αλληλεξάρτηση και την αμοιότητα των φυσικών συστημάτων και των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που επηρεάζουν τις παράκτιες περιοχές·
- σε μια μακροπρόθεσμη προοπτική που λαμβάνει υπόψη την αρχή της προφύλαξης, καθώς και τις ανάγκες των σημερινών και των μελλοντικών γενεών·
- σε μια προσαρμοστική διαχείριση στο πλαίσιο μιας σταδιακής διαδικασίας, η οποία διευκολύνει την προσαρμογή, αναλόγως της εξέλιξης των προβλημάτων και των γνώσεων. Αυτό συνεπάγεται την ανάγκη για μια υγιή επιστημονική βάση σε ό,τι αφορά την εξέλιξη της παράκτιας ζώνης·
- στην τοπική ιδιαιτερότητα και τη μεγάλη ποικιλομορφία των ευρωπαϊκών παράκτιων ζωνών, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίζονται οι πρακτικές ανάγκες τους με συγκεκριμένες λύσεις και ευέλικτα μέτρα·
- στην αξιοποίηση των φυσικών διαδικασιών και το σεβασμό της χωρητικότητας των οικοσυστημάτων, ώστε οι ανθρώπινες δραστηριότητές να καθίστανται μακροπρόθεσμα περισσότερο φιλοπεριβαλλοντικές, κοινωνικά υπεύθυνες και οικονομικά υγιείς·
- στη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών [οικονομικοί και κοινωνικοί εταίροι, οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν τους κατοίκους παράκτιων ζωνών, μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) και ο επιχειρηματικός τομέας] στη διαδικασία διαχείρισης, π.χ. μέσω συμφωνιών και βάσει κατανομής των αρμοδιοτήτων·
- στην υποστήριξη και τη συμμετοχή των αρμόδιων διοικητικών φορέων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, μεταξύ των οποίων θα πρέπει να δημιουργηθούν ή να διατηρηθούν κατάλληλοι δεσμοί με στόχο τη βελτίωση του συντονισμού των διαφόρων εν ισχύ πολιτικών. Συμπράξεις με τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές, καθώς και μεταξύ τους, θα πρέπει να συνάπτονται, όπου δει·
- στη χρησιμοποίηση ενός συνδυασμού μέσων ικανού να διευκολύνει τη συνοχή μεταξύ στόχων τομεακών πολιτικών, αφενός, και σχεδιασμού και διαχείρισης, αφετέρου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 135 της 18.5.1994, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.1992, σ. 1.

⁽³⁾ Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Εθνική ανασκόπηση

Τα κράτη μέλη διεξάγουν ή ενημερώνουν μια σφαιρική ανασκόπηση προκειμένου να αναλύουν τους μείζονες παράγοντες, νόμους και θεσμούς που επηρεάζουν τη διαχείριση της παράκτιας ζώνης τους. Η εν λόγω ανασκόπηση θα πρέπει:

- α) να εξετάζει τους ακόλουθους τομείς και πεδία (χωρίς ωστόσο να περιορίζεται σε αυτά): αλιεία και υδατοκαλλιέργεια, μεταφορές, ενέργεια, διαχείριση πόρων, προστασία των ειδών και των βιοτόπων, πολιτιστική κληρονομιά, απασχόληση, περιφερειακή ανάπτυξη τόσο σε αγροτικές όσο και σε αστικές περιοχές, τουρισμό και αναψυχή, βιομηχανία και ορυχεία, διαχείριση των αποβλήτων, γεωργία και εκπαίδευση·
- β) να καλύπτει το σύνολο των επιπέδων της διοίκησης·
- γ) να αναλύει τα ενδιαφέροντα, το ρόλο και τις ανησυχίες των πολιτών, των μη κυβερνητικών οργανώσεων και του επιχειρηματικού τομέα·
- δ) να εντοπίζει σχετικές διαπεριφερειακές οργανώσεις και δομές συνεργασίας και
- ε) να διεξάγει ανασκοπήσεις της εφαρμοστέας πολιτικής και των εφαρμοστέων νομοθετικών μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Εθνικές στρατηγικές

1. Βάσει των αποτελεσμάτων της ανασκόπησης, κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος σε σύμπραξη με τις περιφερειακές αρχές και διαπεριφερειακούς οργανισμούς, όπως ενδείκνυται, θα πρέπει να αναπτύξει μια εθνική στρατηγική, ή, ανάλογα με την περίπτωση, πλείονες στρατηγικές για την εφαρμογή των αρχών για την ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης.

2. Αυτές οι στρατηγικές δύνανται να αφορούν ειδικά την παράκτια ζώνη ή να αποτελούν μέρος γεωγραφικά ευρύτερης στρατηγικής ή προγράμματος για την προαγωγή της ολοκληρωμένης διαχείρισης μιας μεγαλύτερης περιοχής.

3. Οι στρατηγικές αυτές θα πρέπει:

- α) να προσδιορίζουν τους ρόλους των διαφόρων διοικητικών φορέων της χώρας ή περιφέρειας στην αρμοδιότητα της οποίας εμπίπτουν δραστηριότητες ή πόροι που σχετίζονται με την παράκτια ζώνη, καθώς και μηχανισμούς για το συντονισμό τους. Αυτός ο προσδιορισμός ρόλων θα πρέπει να επιτρέπει κατάλληλο έλεγχο και αρμόζουσα στρατηγική και συνοχή δράσεων·
- β) να προσδιορίζουν τον κατάλληλο συνδυασμό μέσων για την εφαρμογή των αρχών που σκιαγραφούνται στο κεφάλαιο II, στο εθνικό, περιφερειακό και τοπικό, νομικό και διοικητικό πλαίσιο. Κατά την εκπόνηση των στρατηγικών αυτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν τη σκοπιμότητα:
 - ι) της ανάπτυξης εθνικών στρατηγικών σχεδίων για τις ακτές, με στόχο την προαγωγή της ολοκληρωμένης διαχείρισης, η οποία να εξασφαλίζει, μεταξύ άλλων, τον έλεγχο της πρόσδετης πολεοδόμησης και της εκμετάλλευσης μη αστικών περιοχών και παράλληλα να σέβεται τα φυσικά χαρακτηριστικά του παράκτιου περιβάλλοντος·

ii) μηχανισμών αγοράς γης και δηλώσεων κοινής χρήσης, ώστε να εξασφαλίζεται η πρόσβαση του κοινού για σκοπούς αναψυχής χωρίς να θίγεται η προστασία ευαίσθητων περιοχών·

iii) της σύναψης συμβατικών ή προαιρετικών συμφωνιών με χρήστες της παράκτιας ζώνης, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών συμφωνιών με τη βιομηχανία·

iv) της αξιοποίησης οικονομικών και φορολογικών κινήτρων και

v) της αξιοποίησης μέσω μηχανισμών περιφερειακής ανάπτυξης·

γ) να αναπτύσσουν ή να διατηρούν την εθνική και, όπου δει, την περιφερειακή ή τοπική νομοθεσία ή πολιτικές και προγράμματα που αφορούν τόσο τις θαλάσσιες όσο και τις χερσαίες περιοχές των παράκτιων ζωνών·

δ) να προσδιορίζουν ειδικότερα, μέτρα για την προαγωγή πρωτοβουλιών «από τη βάση προς τα πάνω» και της συμμετοχής του κοινού στην ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης και των πόρων της·

ε) να προσδιορίζουν πηγές για τη διαρκή χρηματοδότηση πρωτοβουλιών για ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, όπου δει, και να εξετάζουν τον καλύτερο δυνατό τρόπο χρήσης των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μηχανισμών τόσο σε κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο·

στ) να προσδιορίζουν μηχανισμούς για την εξασφάλιση της πλήρους και συντονισμένης υλοποίησης και εφαρμογής της νομοθεσίας και των πολιτικών της Κοινότητας που επηρεάζουν τις παράκτιες περιοχές, μεταξύ άλλων κατά την αναθεώρηση κοινοτικών πολιτικών·

ζ) να συμπεριλαμβάνουν κατάλληλα συστήματα παρακολούθησης και διάδοσης πληροφοριών στο κοινό σχετικά με την παράκτια ζώνη τους. Τα συστήματα αυτά θα πρέπει να συλλέγουν και να παρέχουν πληροφορίες, με κατάλληλες και συμβατές μορφές, στους υπεύθυνους για τη λήψη αποφάσεων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, προκειμένου να διευκολύνουν την ολοκληρωμένη διαχείριση. Το έργο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος μπορεί, μεταξύ άλλων, να χρησιμεύσει ως βάση προς το σκοπό αυτό. Τα δεδομένα αυτά θα πρέπει να είναι διαθέσιμα στο κοινό σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως την οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1),

η) να προσδιορίζουν τον τρόπο με τον οποίο η εφαρμογή των αρχών της ολοκληρωμένης διαχείρισης στην παράκτια ζώνη μπορεί να υποστηρίζεται με κατάλληλα εθνικά προγράμματα κατάρτισης και εκπαίδευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Συνεργασία

1. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν, να εγκαινιάζουν ή να διατηρούν το διάλογο και να εφαρμόζουν τις υφιστάμενες συμβάσεις με τις γειτονικές χώρες, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μη μελών στην ίδια περιφερειακή θάλασσα, προκειμένου να καθιερώνουν μηχανισμούς για τον καλύτερο συντονισμό της αντιμέτωπησης διασυνοριακών ζητημάτων.

(1) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

2. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται επίσης δραστήρια με τα κοινοτικά όργανα και άλλους ενδιαφερόμενους στην παράκτια ζώνη, προκειμένου να διευκολύνουν την πρόοδο στην κατεύθυνση της υλοποίησης μιας κοινής προσέγγισης για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, εξετάζοντας την ανάγκη για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού φόρουμι των ενδιαφερομένων της παράκτιας ζώνης. Σε αυτή τη διαδικασία, θα πρέπει να διερευνηθούν τρόποι για τη χρησιμοποίηση των υφιστάμενων οργάνων και συμβάσεων.

3. Στα πλαίσια αυτά, η συνεργασία με τις υπό προσχώρηση χώρες διατηρείται και αναπτύσσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Υποβολή εκθέσεων και αναθεώρηση

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή εκθέσεις σχετικά με την πείρα από την εφαρμογή της παρούσας σύστασης 45 μήνες μετά την έκδοσή της.

2. Οι εκθέσεις αυτές διατίθενται στο κοινό και περιλαμβάνουν, ιδίως, πληροφορίες σχετικά με:

α) τα αποτελέσματα των εθνικών ανασκοπήσεων·

β) την ή τις στρατηγικές που προτείνονται σε εθνικό επίπεδο για την υλοποίηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών·

γ) σύνοψη των ληφθέντων ή ληπτέων μέτρων για την εφαρμογή της εθνικής ή των εθνικών στρατηγικών·

δ) εκτίμηση των αναμενόμενων επιπτώσεων της ή των στρατηγικών στην κατάσταση της παράκτιας ζώνης·

ε) αξιολόγηση της υλοποίησης και της εφαρμογής της νομοθεσίας και των πολιτικών της Κοινότητας που έχουν αντίκτυπο στις παράκτιες ζώνες.

3. Η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει την παρούσα σύσταση εντός 55 μηνών από την ημερομηνία της έκδοσής της και να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση αξιολόγησης συνοδευόμενη, ανάλογα με την περίπτωση, από πρόταση για περαιτέρω κοινοτική δράση.

Βρυξέλλες, 30 Μαΐου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. COX

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. PIQUÉ I CAMPS